

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. อธิบายคำย่อภาษาไทย

ก. คัมภีร์พระไตรปิฎก

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้พระไตรปิฎก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พุทธศักราช ๒๕๓๙ ในการอ้างอิง จะระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังอักษรย่อชื่อคัมภีร์ ดังตัวอย่าง เช่น ว.มหา. ๑/๒๑/๑๘ (ไทย) หมายถึง วินัยปิฎก มหาวรรค ฉบับภาษาไทย เล่มที่ ๑ ข้อที่ ๒๑ หน้าที่ ๑๘ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พุทธศักราช ๒๕๓๙ เรียงตามลำดับคัมภีร์ ดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.มหา.(ไทย) = พระวินัยปิฎก มหาวรรค (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ปา.(ไทย) = ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค (ภาษาไทย)

สัง.ส.(ไทย) = สังยุตตนิกาย สคาถวรรค (ภาษาไทย)

สัง.นิ.(ไทย) = สังยุตตนิกาย นิทานวรรค (ภาษาไทย)

อัง.ทุ.(ไทย) = อังคุตตรนิกาย ทุณิบาท (ภาษาไทย)

อัง.ติก.(ไทย) = อังคุตตรนิกาย ติกนิบาท (ภาษาไทย)

อัง.ปัญจ.(ไทย) = อังคุตตรนิกาย ทุณิบาท (ภาษาไทย)

ขุ.ขุ.(ไทย) = ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ (ภาษาไทย)

ขุ.ธ.(ไทย) = ขุททกนิกาย ธรรมบท (ภาษาไทย)

ขุ.อิติ.(ไทย) = ขุททกนิกาย อิติวุตตกะ (ภาษาไทย)

ขุ.สุ.(ไทย) = ขุททกนิกาย สุตตนิบาต (ภาษาไทย)

ขุ.เปต.(ไทย) = ขุททกนิกาย เปตวัตถุ (ภาษาไทย)

ขุ.ชา.(ไทย) = ขุททกนิกาย ชาดก (ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

อภ.กถา.(ไทย) = อภิธรรมปิฎก กถาวัตถุ (ภาษาไทย)

ข. คัมภีร์อรรถกถา

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้คัมภีร์พระไตรปิฎกและอรรถกถาแปล ฉบับมหาจุฬาราชวิทยาลัย (ชุด ๙๑ เล่ม) ในการอ้างอิงชื่อคัมภีร์อรรถกถา อ้าง เล่ม/ภาค/หน้า เช่น ขุ.ชา.อ. ๓/๓/๔๗-๔๘ หมายถึง พระสูตรและอรรถกถาแปล ขุททกนิกาย ชากด เล่มที่ ๓ ภาค ๓ หน้าที่ ๔๗-๔๘ ฉบับมหาจุฬาราชวิทยาลัย (ชุด ๙๑ เล่ม) พุทธศักราช ๒๕๔๓ ดังนี้

อรรถกถาพระวินัยปิฎก

วิ.มหา.อ.	=	วินัยปิฎก	มหาวรรค	อรรถกถา
-----------	---	-----------	---------	---------

อรรถกถาพระสุตตันตปิฎก

อัง.เอก.อ.	=	อังคุตตรนิกาย	เอกนิบาต	อรรถกถา
ขุ.ขุ.อ.	=	ขุททกนิกาย	ขุททกปาฐะ	อรรถกถา
ขุ.ธ.อ.	=	ขุททกนิกาย	ธรรมบท	อรรถกถา
ขุ.วิ.อ.	=	ขุททกนิกาย	วิมาณวัตถุ	อรรถกถา
ขุ.เปต.	=	ขุททกนิกาย	เปตวัตถุ	อรรถกถา
ขุ.ชา.อ.	=	ขุททกนิกาย	ชากด	อรรถกถา
ขุ.ทุก.อ.	=	ขุททกนิกาย	ทุกนิบาตชาดก	อรรถกถา